

ΑΙΘΟΥΣΑ Ε: Πλαστική με αγάλματα, στήλες και αρχιτεκτονικά μέλη

Στην Αίθουσα Ε, έκτασης 105 τ.μ., εκτίθενται έργα πλαστικής με αγάλματα, στήλες και αρχιτεκτονικά μέλη σε μάρμαρο και λίθο.

Πρόκειται για έργα σπάνια στο σύνολο της πολιτιστικής κληρονομιάς όλης της αρχαίας Ελλάδας, από την οποία, όπως γνωρίζουμε άλλωστε, τα πρωτότυπα γλυπτά (δηλαδή όχι αντίγραφα Ελληνιστικής και Ρωμαϊκής Εποχής) είναι ολιγάριθμα.

Σύμφωνα με την πορεία που προτείνουμε, πρώτο έργο (αρ. 1) που βλέπει κανείς είναι η λίθινη επιτύμβια στήλη με ανθεμωτή επίστεψη. Από περισυλλογή στο χώρο της νεκρόπολης προήλθε το καμπύλο πάνω μέρος λίθινης στήλης (αρ.

2)

, με ένταξη στα κλασικά χρόνια, που φέρει το όνομα
ΑΤΤΥΑ

. Σε προθήκη (αρ.

3

) τοποθετήσαμε την αετωματική επιτύμβια στήλη από εύθρυπτο ασβεστόλιθο, που φέρει κατακόρυφα το όνομα της νεκρής,

ΚΛΕΙΩΝΑ

. Τον αριθμό

4

έχει το κεφάλι γενειοφόρου, γύρω στο 500 π.Χ., που βρέθηκε μέσα στον τάφο Γ.

Τον αριθμό

5

φέρει το λιοντάρι, που εντάσσεται στα ίδια χρόνια και ήταν στημένο κοντά στον τάφο Ε, ενώ τον αριθμό

6

το κεφάλι της κόρης, που βρέθηκε μέσα στο μικρό κιβωτιόσχημο τάφο Ζ. Επανερχόμαστε αριστερά της εισόδου στην Αίθουσα Ε, όπου με αρ.

7

έχουμε τοποθετήσει πλίνθο με άκρα πόδια κούρου, υπερφυσικού μεγέθους. Το ίδιο μεγάλο μέγεθος έχει και το τμήμα δεξιάς κνήμης, που εκθέτουμε δίπλα (αρ.

8)

. Ακολουθεί

τμήμα από κόμη κεφαλής κούρου με μαργαριτόσχημους βοστρύχους (αρ.

9

). Πάνω μέρος κορμού μικρού κούρου, χωρίς την κεφαλή, αποκαλύψαμε έξω από τον τάφο Α (αρ.

10

), ενώ τόσο το μέγεθος όσο και το μάρμαρο μας οδηγούν πιθανότατα στην ταύτιση από το ίδιο άγαλμα τμήματος κορμού από τη μέση και κάτω (αρ.

11

). Φαίνεται ότι οι μικρού μεγέθους κούροι συνηθίζονταν στην Αιανή, διότι έχουμε αποκαλύψει και παλάμη αριστερού χεριού (αρ.

12

), καθώς και τμήμα δεξιού χεριού (αρ.

13

), αρχή του αγκώνα έως το μέσον του πήχη, από διαφορετικά αγάλματα, όπως διακρίνουμε από το μάρμαρο.

Άκρο δεξι πόδι και τμήμα δεξιού χεριού, μάλλον σε φυσικό μέγεθος, από τον αγκώνα, που λυγίζει προς τα πάνω, στήσαμε σε κοινό βάθρο (αρ.

14

,

15

). Τέλος, στην ίδια εποχή ανήκει και το κεφάλι λιονταριού (αρ.

16

) που βρέθηκε μέσα στον τάφο Θ.

Τα επόμενα έργα πλαστικής εντάσσονται στη Ρωμαϊκή Εποχή (αρ. **17 έως 22**). Πρόκειται για κορμό ανδρικού αγάλματος, μία γυναικεία κεφαλή και κορμό πιθανόν Αρτέμιδας, καθώς και τρεις αντρικές κεφαλές, που παριστούν σημαίνοντα πρόσωπα, πιθανόν και ρωμαίους αυτοκράτορες. Από την ίδια θέση παραδόθηκε το άγαλμα (αρ.

23

) που σώζει μικρό κορμό Ηρακλή, του λεγόμενου τύπου Farnese. Στη συνέχεια εκθέτουμε δωρικό κιονόκρανο και

δύο ιωνικά (αρ.

24

,

25

,

26

).

Επανερχόμαστε στα ρωμαϊκά χρόνια και στο ακέφαλο άγαλμα Νύμφης (αρ. **27**) μπροστά σε περιρραντήριο. Αντικείμενο παράδοσης αποτελεί και η ρωμαϊκή ανάγλυφη επιτύμβια στήλη (αρ.

2

8

) Οι επόμενες τρεις επιτύμβιες στήλες (αρ.

29

), (αρ.

30

), (αρ.

31

) ανήκουν στα ελληνιστικά χρόνια. Το άνω μέρος της ενεπίγραφης στήλης (αρ.

32

) σώζει δύο κεφαλές μορφών. Στην επόμενη (αρ.

33

) δεν μπορούμε να αναγνωρίζουμε ποια ακριβώς αντρική θεϊκή μορφή παριστάνεται να κρατά ρυτό ή κέρασ Αμαλθείας. Επιγραφική μαρτυρία νομισμάτων κατά τα τέλη του 2^{ου}

αι. μ.Χ., παρέχει το τμήμα στήλης (αρ.

34

) που παριστάνει κατ' ενώπιον μία γυναικεία μορφή όμοια με τις διπλανές

Καλλικόρες

νύμφες(αρ.

35

). Στην Ήρα είναι αφιερωμένη η στήλη(αρ.

36

),

ενώ

παράσταση ιππέα φέρει η επόμενη (αρ.

37

). Ιππέας με ακόλουθο και σκύλο παριστάνεται στο αριστερό σωζόμενο τμήμα επιτύμβιας στήλης (αρ.

38

). Η επιτύμβια στήλη (αρ.

39

) έχει παράσταση ζευγαριού και η επιτύμβια στήλη (αρ.

40

) σώζει στο αριστερό μισό γυναικεία μορφή.

Η παραλληλεπίπεδη βάση, μικρού σχετικά, αγάλματος (αρ.

41

) είναι το προτελευταίο έκθεμα και τελευταία η στήλη (αρ.

42

) με τριγωνική απόληξη και επιγραφή σε δέλτο.

Δρ Γεωργία Καραμήτρου

□□□□□□□□

Φωτογραφίες Αίθουσας Ε'□□

